

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 284. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511088416/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Pligt, og jeg vil ikke tage imod nogen Løn derfor — men Dem, da De sidst, om De erindrer det, loed mig behandle paa saa æresmertende en Maade; sagde jeg, at det skulde fortryde Dem, og jeg vil haabe, at jeg har holdt mit Ord — Med Taarerne i Øynene faldt Turenne ham om Halsen, og gjorde ham paa Stedet til Captain — Men jeg kommer tilbage til min Historie —

Nu min kjære StedFader, sagde jeg — med høj Røst, som det foregaaende — Gud lade det gaae Dem Vel! — Klukklukkluk! — — Var det ikke virkelig en Karrighed, en Tilbageholdenhed af min Sjæl, at jeg ikke drak meer? — Kun tre fattige Kluk! — Mit Gemyt, synes mig, viiste sig her ikke fra sin fordeelagtigste Side — og en fin Menneskekjender, der havde seet min Opførsel i denne Fald, vilde have satt ti mod et, at jeg maatte have en stærk Dosis af Stolthed til Hjelp, om jeg i paakommende Tilfælde skulde handle ligesaaædelt imod min StedFader, som Granaderen mod Turenne. — — || 5

Og nu min kjæreste, min arme Broder — — Nu maaskee du allerede er paa Veyen til de Ulyksaligheder, som jeg har undflyet — Havde du dog fulgt mig! — Men naar du nu hører min Lykke, da maae du ikke blive fortrydelig derover — Det er, som du veedst ikke min Skyld, at du ey har taget Deel deri — Dog vel mueligt, at jeg endnu, og snart kan hjelpe dig — Imidlertid lev vel, min Broder, lev evig vel! — klukklukklukkluk pp — —

Og nu, mine Venner! — — —
 Hvormange Venner havde jeg da vel dengang, min Herr Quæstioturius? — — Jeg skal svare Dem oprigtig — Om alle de, som vi elske, kan kaldes vore Venner, saa havde jeg dengang omtrænt fem hundrede Millioner, ifald der ellers er saa mange Mennesker paa Jorden — Thi det er tilforladelig et Hoved-Træk i min Character, at jeg fra mine BørnsBeen har havt og endnu har en inderlig en usigelig Tilbøielighed, at gjøre alle de Skabninger,